

[Ragnhild Andersen.]

ordningen betydelig bedre, end de er i dag. Af udvalgets betænkning kan jeg ikke se, at udvalget har drøftet spørgsmålet om mulighederne for at give hjælp til al den medicin, der ordineres af lægen i trangstiltfælde. Det ville dog ellers være rimeligt, når man tager i betragtning, at det drejer sig om trang.

Medicinhjælpen er naturligvis en vigtig del af hjælpen i sygdomstiltfælde. Men det er ikke alene med hensyn til medicinhjælpen, vor sygekasselovgivning er utilfredsstillende — man kan endda sige, at den i forskellige henseender er ringere, end den har været tidligere — hele sygeforsikringsordningen føles i virkeligheden utilfredsstillende af befolkningen. Jeg har ved tidligere lejligheder her i tinget rejst spørgsmålet om dagpengeordningen, som er så mangelfuld, at mennesker, der vitterligt er syge, ikke kan tillade sig at blive borte fra deres arbejde, fordi dagpengesatserne er så lave; de har jo ikke været reguleret i mange, mange år. Til trods for at kontingentet til sygekasserne er steget ganske betydeligt i de senere år, har disse satser — der jo kun omfatter beløb fra 40 øre over 1 kr. og 2 kr. op til 6 kr. som maksimum om dagen — ikke været reguleret i mange år. De er fastsat allerede i halvfemserne og gik dengang fra 40 øre op til 1 kr. eller 2 kr. om dagen. Formentlig vil den højtærede socialminister svare mig, at der jo er nedsat en sygekassekommission til behandling af hele dette spørgsmål: hjælpen i sygdomstiltfælde til befolkningen og den forsikringsordning, vi har.

Jeg vil dog gerne, da vi nu behandler medicinhjælpen, spørge den højtærede socialminister, om han ikke kan sige folketinget lidt om, hvordan det går i denne sygekassekommission. Man har overhovedet intet hørt fra kommissionen, og det er dog af stor interesse, ikke alene for tinget, men for befolkningen, at få at vide, om der snart kan ventes betænkning fra kommissionen. Jeg håber ikke, man skal indstille sig på, at denne kommission skal sidde 7 år, således som folkeforsikringskommissionen gjorde, og at der så yderligere skal hengå lang tid, før det bliver til noget med det forslag, der måtte fremkomme — det har vi jo fornylig

set med folkepensionsforslaget, som, hvis det vedtages, først skal træde i kraft om halvandet år. Befolkningen kan efter min mening ikke være tjent med, at det bliver sådan en langvarig historie også med sygekassekommissionen. Jeg vil derfor anse det for ønskeligt, om det høje ting kan få lidt orientering om, hvordan det stiller sig med hensyn til kommissionen, om der snart kan ventes noget derfra. Vi er dog her i tinget to partier foruden repræsentanterne for Grønland, der er holdt udenfor denne kommission, og som derfor ikke har nogen føling med, hvad der foregår i den. Jeg vil som sagt gerne høre, hvad den højtærede socialminister kan sige herom.

Hvad det foreliggende lovforslag angår, har jeg allerede ved første behandling tilsagt mit partis støtte til dets gennemførelse.

Socialministeren (Strøm): Allerførst en tak til udvalget for dets enstemmige tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, som jeg forstår også tilslutter sig lovforslaget, ønsker en udtalelse fra mig om, hvordan det går i sygekassekommissionen. Nu er forholdet jo det, at kommissionen arbejder for øjeblikket og søger at nå frem til et resultat, men lige så vanskeligt det var for mig i den periode, folkeforsikringskommissionen sad og arbejdede, at sige noget om, hvornår den ville afslutte sit arbejde, lige så vanskeligt er det for mig at sige det med henblik på sygekassekommissionen. Jeg kan blot sige, at jeg er mindst lige så interesseret i, at arbejdet indenfor denne kommission fremmes, som det ærede medlem er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.